

HIGIENA

frivolàcia
Eva

El sol ardent de l'estiu, acostuma a produir cremades tant més fàcilment quant més seca és la pell. Si hom neteja amb alcohol, aigua de colònia o benzina una porció petita de pell abans de prendre un bany de sol, es podrà observar com aquella porció sofreix cremadures i vegades greus quan la resta de la pell, amb prou feines arriba a sofrir eritema. Per això s'ha estès tant l'ús de substàncies greixoses que s'apliquen a tota la superfície de la pell a exposar als raigs de sol, abans de prendre el bany actínic.

No totes les substàncies greixoses són aptes per a protegir la pell contra l'acció excessiva dels raigs del sol. Generalment, són més útils quant més s'assemblen en llur composició a la matèria sebàcia que normalment cobreix la pell, que sembla estar més pròxima a les ceres, que a grasses pròpiament dites, sobretot les vegetals. Entre els preferibles cal posar el blanc de ballena, la cera d'abelles i l'esteriana. Serveixen quelcom també els olis minerals, el prototipus del qual és l'oli de vaselina, per bé que cal considerar-lo com de categoria bastant inferior als esmentats.

A l'estiu són moltes les persones que suen de forma exagerada en diferents parts del cos. Molts no s'atreveixen a combatre aquest suor excessiu per creure que ha d'ésser molt perjudicial a la salut. Certament que en general, el suor, fins que sigui excessivament, és favorable a la salut, atès que extreu de l'organisme quantitats importants de detritus: ja és sabut que per la pell i el ronyó la sang es lliura de les seves impureses. Això vol dir que el treure tot el suor de l'organisme, fóra posar-se al caire mateix de l'abisme, on hi faria precipitar qualsevol petita causa. Ara bé: treure el suor d'una petita porció de pell que sua exageradament per estar afectada d'una **hiperhidrosi** no s'ha demostrat fins ara que sigui perjudicial, a condició que el ronyó funcioni normalment. Si el que es fa és disminuir-lo solament, emprant dosis petites de medicaments astringents, en regions limitades (mans, peus, aixelles, etc.), no cal témer conseqüències desagradables.

En aquest sentit ens permeten aconsellar als nostres lectors algunes petites pràctiques per tal de corregir aquesta petita anomalia que tants ultratges sol fer a la bellesa, al bon gust i a la vida en societat.

Sempre la primera norma serà una neteja perfecta de la part afectada, neteja en la qual el sabó no cal que hi campegui massa. Pels peus sobretot, és més útil

un pediluvi amb aigua fresca dues o tres vegades a la setmana, que no les grans ensabonades que poden irritar la pell. Sovint aquesta mesura serà suficient perquè el suor es redueixi al seu nivell normal.

Si no és així, aplicar-se a les mans tocs una vegada al dia de taní en solució alcohòlica al 5 per 100.

Als peus, tocs amb formol del comerç rebaixat en parts iguals d'aigua clara, entretenant-se especialment entre els dits.

A les aixelles pot posar-se taní en pols una vegada al dia durant pocs dies.

Sempre que per l'aplicació de tints o del que sigui, el cabell quedi més ressec que normalment, convé facilitar-li la grassa necessària, per a evitar que es trenqui i perquè tingui aquell aspecte il·lustrós propi del cabell que té vitalitat.

Avui per avui encara, la forma més higiènica de tnyir-se el cabell, és l'ús de l'aigua oxigenada acompanyada d'amoníac. De primer, rentar bé el cap amb un bon xampú, després emparar el cabell amb aigua a la que s'hi haurà afegit un poc d'amoníac; seguidament s'hi passa diverses vegades aigua oxigenada en solució a l'1-3 per 100. L'aire i la llum hi faran la resta per a obtenir els tons de més bellesa. Finalment s'aplica alguna grassa per a evitar el ressecament del cabell.

S'usa per a blanquejar les ungles l'aigua oxigenada que contingui amoníac al 10 per 100. Si pot dir-se que és inofensiu aquest tractament quan s'aplica pocs dies seguits i de tard en tard, pot ésser molt perjudicial per a les ungles si s'aplica molts dies seguits. En general, s'ha de suspendre immediatament que les ungles agafin un color mate i semblin trencadisses.

L'aigua oxigenada pot utilitzar-se com a depilatori a condició que sigui concentrada. La de trenta volums sembla la més eficaç, per bé que cal manejar-la amb compte perquè de la mateixa manera que produeix la destrucció del bulb pilos, irrita fàcilment la pell. Usada en vehicle untós, resulta bastant eficaç i sense aquest inconvenient. La següent fórmula és aconsellable:

Aigua oxigenada 30 volums	6 parts
Glicerina	5 "
Lanolina anhidra	10 "